

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Σ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα 17/2/ 2011
Αρ.Πρωτ: 4193 Β

Αμαλιάδος 17 – Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: vouli@gryp.minenv.gr

18 ΦΕΒ. 2011

ΠΡΟΣ τη
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
✓ **Τμήμα Ερωτήσεων**

ΚΟΙΝ:

Βουλευτές κ.κ.

- Φώτη Κουβέλη
- Θανάση Λεβέντη
- Νίκο Τσούκαλη
- Γρηγόρη Ψαριανό

Θέμα : «Αναβάθμιση του στόχου μείωσης των εκπομπών της ΕΕ σε 30%»

Σχετ: Η με αρ. πρωτ 9809/26-1-2011 Ερώτηση

Σε απάντηση της **Ερώτησης με αρ. πρωτ.9809/26-1-2011** που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. κ. Φώτη Κουβέλη, Θανάση Λεβέντη, Νίκο Τσούκαλη και Γρηγόρη Ψαριανό σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η οικονομική κρίση και η κλιματική απειλή επιβάλλουν την ταχεία μετάβαση σε μία παγκόσμια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα και προώθησης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας που αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο και για την βιώσιμη ανάπτυξη της χώρας μας.

Η ΕΕ από το 2007, είχε αναφέρει ότι, για να επιτευχθεί η σταθεροποίηση των συγκεντρώσεων των αερίων θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα σε επίπεδα τα οποία αποτρέπουν τον κίνδυνο από την κλιματική αλλαγή, η συνολική ετήσια μέση αύξηση της θερμοκρασίας στην επιφάνεια του πλανήτη δεν θα πρέπει να υπερβεί τους 2 °C σε σύγκριση με το επίπεδο της προ - βιομηχανικής εποχής. Για να επιτευχθεί αυτό, απαιτείται να μειωθούν οι παγκόσμιες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου μέχρι το 2050 σε ποσοστό τουλάχιστον 50% έναντι των επιπέδων του 1990.

JV

Συνεπώς οι προσπάθειες, που εκ των πραγμάτων θα είναι μακρόχρονες, του συνόλου των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων συμπεριλαμβανομένης της δικής μας αποσκοπούν στην όσο το δυνατόν γρηγορότερη μείωση των εκπομπών αυτών.

Όπως θα γνωρίζετε, ήδη από το 2007 η ΕΕ έχει δεσμευθεί να αναβαθμίσει την επιδιωκόμενη μείωση των εκπομπών της από 20% σε 30% μέχρι το 2020, εφόσον οι υπόλοιπες μεγάλες οικονομίες αναλάβουν το μερίδιο προσπαθειών που τους αναλογεί στο πλαίσιο μιας παγκόσμιας συμφωνίας για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.

Η φιλοδοξία για ένα υψηλότερο ποσοστιαίο στόχο μπορεί κατά περίπτωση να λειτουργήσει ως μοχλός εκσυγχρονισμού της Ευρωπαϊκής οικονομίας και να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας ειδικά σε συνδυασμό με την προώθηση της καινοτομίας στις τεχνολογίες χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών. Επιπροσθέτως, θα υπάρξει και ενίσχυση της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού.

Η Χώρα μας είναι θετική στην αύξηση σε 30% του ποσοστού μείωσης.

Η μετάβαση όμως στον στόχο περιορισμού των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από 20% στο 30%, απαιτεί προσεκτική ανάλυση των προσπαθειών που θα χρειαστεί να καταβληθούν στους διάφορους τομείς της οικονομίας, εξετάζοντας στο πλαίσιο αυτό και τις επιπτώσεις των εν λόγω προσπαθειών κατά την πορεία υλοποίησή του εν λόγω στόχου.

Στην αξιολόγηση των επιπτώσεων λαμβάνονται υπόψη και οι τρέχουσες συνθήκες δημοσιονομικού περιορισμού και συρρίκνωσης της οικονομίας της χώρας μας.

Και από πλευράς Ευρωπαϊκής Επιτροπής, θεωρείται ότι η επιλογή της αναβάθμισης ή μη του στόχου μείωσης για το 2020 από 20% σε 30% αποτελεί σαφώς μια πολιτική απόφαση που θα κληθούν οι ηγέτες της ΕΕ να λάβουν την κατάλληλη στιγμή και μόνο εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για μια τέτοια ενέργεια.

Είναι γεγονός, ότι το κόστος επίτευξης του στόχου του 20%, σε απόλυτες τιμές, έχει μειωθεί. Αυτό οφείλεται στο ότι η μικρότερη οικονομική ανάπτυξη περιόρισε τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, ενώ οι υψηλότερες τιμές της ενέργειας περιόρισαν την ενεργειακή ζήτηση ενώ συγχρόνως προώθησαν την ενεργειακή απόδοση, την ίδια στιγμή η τιμή του διοξειδίου του άνθρακα διαμορφώθηκε σε επίπεδα χαμηλότερα από εκείνα που είχαν προβλεφθεί το 2008.

Όπως όμως ήδη ανέφερε και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αυτή η μείωση του κόστους (σε απόλυτες τιμές) αναπτύσσεται εν μέσω μιας μεγάλης κρίσης που έχει περιορίσει σημαντικά την ικανότητα των ευρωπαϊκών και ελληνικών επιχειρήσεων να εξασφαλίσουν τις απαραίτητες επενδύσεις για τον αναγκαίο εκσυγχρονισμό τους ιδιαίτερα σε μια περίοδο που οξύνεται ο διεθνής ανταγωνισμός.

Επισημαίνεται ότι ο στόχος του 20% θεωρήθηκε καίριας σημασίας για τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας της ΕΕ αλλά τώρα πλέον, με τιμές του διοξειδίου του άνθρακα χαμηλότερες από τις αναμενόμενες, μειώνεται και η δυναμική του ως κινήτρου για αλλαγή και τεχνολογική καινοτομία.

Όπως εύκολα μπορεί να γίνει αντιληπτό, πριν από μια ενδεχόμενη μονομερώς δεσμευτική στροφή προς τον στόχο του 30%, πρέπει να διερευνηθούν όλες οι εναλλακτικές που παρουσιάζονται για την χώρα μας, όπως η επιτάχυνση της καινοτομίας στις τεχνολογίες χαμηλών σε άνθρακα εκπομπών (η Ελλάδα συμμετέχει στην προσπάθεια ανάπτυξης τέτοιων εφαρμογών μέσω του κοινοτικού χρηματοδοτικού προγράμματος NER300).

Οι επιλογές μια στροφής στον στόχο του 30% εξετάζονται τόσο αναφορικά με το ETS όσο και τους άλλους τομείς. Ένα όμως από τα πλέον σημαντικά θέματα που δεν έχουν ακόμη διερευνηθεί πλήρως είναι το ζήτημα της «διαρροής άνθρακα». Στο πλαίσιο αυτό, εξετάζεται η κατάσταση που επικρατεί στην Ευρώπη από πλευράς ενεργοβόρων βιομηχανιών υπό το πρίσμα του κινδύνου «διαρροής άνθρακα» δηλαδή της μετεγκατάστασης της παραγωγής από την ΕΕ σε χώρες με χαλαρότερα μέτρα περιορισμού των εκπομπών άνθρακα. Λόγω τόσο γεωγραφίας όσο και παραγωγικής διαδικασίας, για την χώρα μας το θέμα αυτό είναι και υπαρκτό και σημαντικό.

Η χώρα μας παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς τους κινδύνους διαρροής άνθρακα σε τρίτες (και γειτονικές μας) χώρες οι οποίες δεν έχουν ακόμη λάβει μέτρα περιορισμού των εκπομπών τους.

Η διαδικασία χάραξης της πολιτικής μας οφείλει να έχει την κατάλληλη ισορροπία προκειμένου να συνδυαστεί η συνεχιζόμενη - και αναγκαστική προς το παρόν- χρήση ορυκτών καυσίμων διατηρώντας παράλληλα την πορεία μεγιστοποίησης του ποσοστού των ΑΠΕ στο συνολικό ενεργειακό μίγμα και παράλληλα βελτιστοποίηση των μέτρων ενεργειακής εξοικονόμησης και αποδοτικότητας.

Η εμπειρία άλλων κρατών λαμβάνεται υπόψη και η Ελλάδα ανταλλάσσει απόψεις με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες αλλά όμως έχει κάποιες ιδιαιτερότητες, στο πλαίσιο των οποίων, απαιτείται μία περισσότερο εστιασμένη προσέγγιση όπως π.χ. η ενοποίηση και επέκταση της εσωτερικής μας αγοράς, η ανάπτυξη των υποδομών διασύνδεσης απομακρυσμένων νησιών με το δίκτυο της ηπειρωτικής χώρας, οι δυσκολίες χρησιμοποίησης ορισμένων τεχνολογιών που υποτίθεται ότι θα συνδράμουν τις διαδικασίες μετάβασης σε οικονομία χαμηλού άνθρακα όπως π.χ της δέσμευσης και γεωλογικής αποθήκευσης άνθρακα, η πιθανή ένταξη της ναυτιλίας στις μειώσεις αερίων θερμοκηπίου κλπ.

Επιπλέον, τόσο η χώρα μας όσο και η ΕΕ οφείλει να προετοιμαστεί για την επίτευξη των μακροπρόθεσμων στόχων, ως μέλους της ομάδας των ανεπτυγμένων χωρών, που είναι η μείωση τουλάχιστον κατά 80% μέχρι το 2050. Η διαδικασία μείωσης των εκπομπών άνθρακα καθώς και η μακροπρόθεσμη ανάπτυξη προς μια βιώσιμη ευρωπαϊκή οικονομία έως το 2050 είναι μια εξελικτική διαδικασία που οφείλει να συζητηθεί και συμφωνηθεί μέσω των οργάνων της ΕΕ.

Υπενθυμίζεται ότι, σε σύντομο χρονικό διάστημα, αναμένεται από την Ευρωπ. Επιτροπή η ανάπτυξη ενός "Χάρτη πορείας (roadmap) προς μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα μέχρι το 2050" στο οποίο θα σκιαγραφείται μια αποτελεσματική στρατηγική για να καταστεί δυνατή αυτή η μετάβαση χωρίς αρνητικές επιπτώσεις για την Ευρωπαϊκή οικονομία.

Τέλος, να σημειωθεί ότι η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, απαιτεί, τόσο άμεσες πολιτικές δράσεις για δραστική μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, όσο και λήψη μέτρων προσαρμογής για άμβλυνση των αρνητικών επιπτώσεων σε περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο.

Όπως γνωρίζετε, η Ελλάδα, εστιάζοντας ακριβώς στην ανάγκη ανάπτυξης περιφερειακών πρωτοβουλιών, συγκάλεσε Διάσκεψη για την Κλιματική Αλλαγή στη Μεσόγειο (Αθήνα, 22-23 Οκτωβρίου 2010), με αποτέλεσμα την υπογραφή μνημονίου συνεργασίας ανάμεσα σε 18 χώρες, γεγονός που σηματοδοτεί την πολιτική θέληση και βούληση τόσο για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής όσο και τη μετάβαση σε ένα αναπτυξιακό μοντέλο χαμηλών ρύπων και πράσινης οικονομίας.

**Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ**

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Δόμνα Σωτηριάδου